

[Bindslev.]

blive Følgen for de abnorme. Jeg vil hertil sige, at dette, at man ikke kan slutte sig til, at de samme Følger vil overgaa ogsaa de abnormt bestemte Individuer, giver i alt Fald ingen Sikkerhed for, at de ikke vil gøre det, og det forekommer mig, at naar man vil gennemføre et saadant Forslag, maa det i højere Grad hvile paa Resultater, mindre paa Gisninger eller Formodninger om, at der ikke kommer nogle skadelige Følger.

Men i denne Sammenhæng vil jeg gerne rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister. Den højtærede Minister var inde paa at omtale de Individuer, der omfattes af § 2 i Lovforslaget, og nævnte som noget særdeles gunstigt, at bl. a. saa og saa mange Kvinder kunde blive frigivet fra de Anstalter, hvor de nu var indespærret, efter at de havde underkastet sig den Sterilisationsoperation, som § 2 forudsætter. Den højtærede Minister sagde, at han efter Forespørgsel hos Anstaltens Ledelse havde faaet konstateret, at man ifølge dette Lovforslag vilde komme til at sætte 126 Kvinder i Frihed, som nu er under Indespærring, og nævnte dette som noget overordentlig gunstigt og tilfredsstillende, baade økonomisk for Samfundet og individuelt for disse Mennesker selv, som derved kom i Frihed.

Nu maa jeg sige, at jeg synes, Tallet er lovligt lille, idet der her i Landet er, saa vidt mig bekendt, 2 217 aandssvage Kvinder, saa at 126 kun repræsenterer en Attendedel, en forholdsvis lille Procentdel. Men naar man nu ser paa de Goder, der opnaas ved at disse 126 Kvinder underkaster sig denne Operation og kommer i Frihed, saa er der først Hensynet til dem selv at tage i Betragtning og der vil jeg gerne stille den højtærede Minister det Spørgsmaal: Vil den Operation, disse Kvinder maa underkaste sig, nu ikke medføre, at de, foruden deres Aandssvaghed, tillige vil udsættes for de alvorlige Depressionstilstande, der jo menes at kunne blive Følgen af disse Indgreb? Thi hvis disse 126 Kvinder skal købe deres Frihed med, foruden deres Aandssvaghed, ogsaa at komme til at lide under svær psykisk Depression, saa forekommer det mig, at det vil blive til liden Glæde for dem.

For Samfundet er der ingen Tvivl om at det vil, som den højtærede Minister ogsaa redegjorde for, blive en økonomisk Besparelse. Jeg tror, den højtærede Minister nævnte Beløbet 138 000 Kr., og det skal man naturligvis ikke foragte. Men dette at frigive 126 Kvinder, som er abnorme i seksuel Henseende, efter at Risikoen for,

at de kan faa Børn, er borttaget, hvad vil det komme til at betyde? Efter min Mening vil det kun betyde en Ulempe for Samfundet, en Føringelse af de moralske Tilstande, svarende til disse Kvinders Tal. Og hvilke Ulemper vil det ikke betyde for de paarørende, som ikke alene skal finde sig i — hvad man nok kan vente, at de skal — at modtage dem i deres Hjem, men tillige skal have den meget vanskelige Opgave at passe paa disse seksuelt betonede Kvinder, som har underkastet sig Sterilisation, der ikke alene ikke ophæver Kønndriften, men i visse Tilfælde forstærker den?

I Tilfælde, hvor det drejer sig om aandssvage Mænd, forekommer det mig ikke tilstrækkeligt, at deres Forplantningsevne er ophævet, thi Driften, ved vi, da det kun drejer sig om Sterilisation ifølge § 2, vil være den samme, muligvis endda forstærket. Jeg ved ikke, hvor mange Mænd det drejer sig om, at man paa den Maade kunde slippe løs paa Samfundet igen, men de vil betegne en akkurat lige saa stor Fare for Samfundet, som før de blev indespærret paa disse Anstalter.

Der er, forekommer det mig, her peget paa nogle Punkter, som gør det saare tvivlsomt, om den Værdi, som Samfundet kunde hente ud af § 2, er den megen Umage værd, er det værd, som det koster at vedtage en Lov som denne. Thi det er jo et nyt Princip, det her drejer sig om at indføre, og selv om det maa erkendes, at det muligvis ikke er mange Tilfælde, det kommer til at dreje sig om, tænker jeg dog, alle er klar over, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Johannes Lou var, at man før eller senere vil gaa videre; og vil man gaa videre, føres man uvægerlig ud i racehygiejnisk Eksperimenteren.

Naar baade det ærede Medlem Hr. Johannes Lou og den højtærede Sundhedsminister hævder, at der ikke er noget Forsøg paa Racehygiejne i det foreliggende Forslag, er dette ikke rigtigt. Det er rigtigt for § 1's Vedkommende, der tilsigter en social Foranstaltning, hvorved Samfundet vil værne sig mod visse Forbrydere; men det samme gælder ikke for § 2, den er tillige en racehygiejnisk Foranstaltning hvorved man vil søge at hindre Tilblivelsen af Væsener, der kunde forventes at være degenerativt bestemte allerede fra Fødselen. Hvis det ikke er i alt Fald en Begyndelse til Racehygiejne, tilstaar jeg, ved jeg ikke, hvad Racehygiejne er.

Ministeren for Sundhedsvæsenet (Rubow): Jeg skal ganske kort besvare det ærede Medlem Hr. Bindslevs Udtalelser. Han sagde,